

[Arbejdsministeren.]

det. Det er problemets omfang, og det har jo ikke megen relevans set i forhold til den situation, vi står i.

At værkstedsskoler bør oprettes, er også noget, som jeg ikke har noget imod at tale med undervisningsministeren om — det er som sagt heller ikke mig, det er min kollega. I øvrigt, når det drejer sig om ungdomsarbejdsløshed, vil jeg gøre opmærksom på, at regeringen har en ansøgning liggende i finansudvalget, hvor vi anmoder om at få bevilget 50 mill. kr. til ekstra uddannelsesforanstaltninger og beskæftigelsesforanstaltninger for de unge. Det løser ikke alle de problemer, der ligger, det skal jeg være den første til at erkende, men det vil i alle tilfælde bidrage til at sikre en fornuftig anvendelse af den tid, der ellers måske skulle tilbringes som arbejdsløs. Men som sagt, jeg kan ikke se, det er det store problem, der ligger her.

Jørgen Jensen (DKP):

Ja, først skal jeg da beklage, hvis det var en anden minister, jeg skulle have spurgt om det. Men lad det ligge.

Med hensyn til de 12 vil jeg sige, at i det cirkulære, jeg har fået, er der tale om udstationering i slutningen af maj måned i dette år; derfor er jeg ikke klar over, i hvor stort omfang det vil slå igennem, og det kan man vel heller ikke sige noget endeligt om endnu, men det var netop hensigten at bremse for en uheldig udvikling. Det afgørende er, at man her på favorable vilkår tilbyder civile værksteder konstabler, som altså har en lang uddannelse, er fagligt kvalificerede, som man siger, og en veldisciplineret arbejdskraft, konstabler, som fortsat er under forsvaret og betragtes som udstationeret til civilt arbejde.

Endvidere påpeger man, at en række af de udgifter, som man vil få ved at tage dem fra EFG-uddannelsen, dækkes af forsvaret, når de aflønnes af forsvaret; ganske vist skal værkstederne betale mindstelønnen tilbage til forsvaret, men der skal ikke betales løn i den tomgangstid, der er på værkstederne.

Der er altså en lang række forhold, som gør, at det ville være rimeligt, at forsvaret netop i denne situation, hvor de unge er glemte, sagde: vi kan løse den praktikperiode

sely; man har værksteder inden for forsvaret, hvor det kunne gøres. Dernæst er der en række andre statsværksteder, hvor man kunne placere dem fra forsvaret, som var under uddannelse og dermed ikke beslaglagde pladserne.

Det er da godt, hvis der kun er tale om 12, men efter de informationer, jeg har fået, er det jo sendt til en lang række værksteder, så der kunne altså godt blive flere.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Bare to bemærkninger: for det første er det en ordning i overensstemmelse med de regler, som gælder inden for det pågældende område, altså de lærlingeregler, der gælder. For det andet kan jeg ikke se, der er nogen rimelighed i, at man skal stille de indkaldte eller konstablerne, dem, der er inden for forsvarets område, ringere end andre, hvad angår mulighederne for at få en uddannelse.

Ninn-Hansen (KF):

Dette spørgsmål vedrører udstationeringen inden for forsvaret, og det fremgik jo helt rigtigt af ministerens bemærkninger, at det er i særdeles begrænset omfang, det sker, i meget få tilfælde. Derimod ved vi jo alle, at der sker en meget stor udstationering, når det drejer sig om militærnægterne. Det drejer sig jo ikke kun om 12, men om hundredvis, måske tusindvis. Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren mener, at det i en arbejdsløshedssituation kan volde problemer, sådan at der er grund til at gribe ind over for dette store område, i forhold til hvilket det, der er spurgt om, er ganske ligegyldigt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Så vidt jeg ved, sorterer militærnægtere under indenrigsministeriet. Foreløbig har jeg skullet svare på spørgsmål, som retteligt burde være stillet til undervisningsministeren og forsvarsministeren.

Om spørgsmålet vedrørende militærnægterne vil jeg bare sige, at jeg skal tage det op med indenrigsministeren. Jeg er godt klar over, der foreligger et problem, men jeg føler mig bestemt ikke kompetent til at svare på det her.

Hermed sluttede spørgsmålet.